

Lễ Ra Trường

Tháng Sáu là tháng của những ngày lễ ra trường. Trong gia đình Bạn có ai học xong hay tốt nghiệp năm nay không? Dù là tốt nghiệp đại học hay trung học, ra trường với một việc làm trong tay hay không, trong cuộc đời học sinh, sinh viên, ngày ra trường có lẽ là ngày vui hơn cả. Vui chẳng những vì những gánh nặng bài vở không còn nhưng cũng vui vì mình đã thành đạt một điều gì đó và đem lại niềm hân diện cho gia đình và người thân yêu.

Trong những dịp lễ ra trường, người ta chú ý đến bài diễn văn chính, thường là của một nhân vật đặc biệt hay nổi tiếng đã thành công ở đời. Bài diễn văn này thường có tính cách khích lệ hay thách thức những người sắp bước vào đời với những nghề nghiệp hay công tác đang chờ đợi họ. Những bài diễn văn này thường rất hay nhưng trong thực tế, hay khi va chạm với thực tế người ta mới biết rõ là có thể áp dụng được những điều đó hay không.

Trong các tiệm sách, chúng ta thấy xuất hiện những quyển sách với tựa đề tương tự như, *Đây Là Điều Người Ta Chưa Từng Dạy Bạn Ở Đại Học*, hay *Đây Là Điều Thầy Giáo Chưa Bao Giờ Nói Với Bạn Trong Môn Quản Trị Xí Nghiệp*, v.v... Những quyển sách đó cho thấy rằng có một khoảng

cách giữa lý thuyết và thực hành, giữa những gì chúng ta học ở trường và thực tế ở đời. Tất cả những điều này chỉ có thể học trong kinh nghiệm. Kinh nghiệm càng lâu sẽ giúp chúng ta học được càng nhiều và kinh nghiệm lắm khi chính là những thất bại, những lầm lỗi.

Tôi không biết đây là lần đầu tiên hay là đã nhiều lần Bạn đọc câu chuyện Phúc Âm. Nhưng dù là lần đầu tiên hay đã nhiều lần, cũng có một điểm tương tự giữa những gì chúng ta biết và những gì chúng ta thực hành. Phúc Âm hay đạo của Chúa không phải là lý thuyết nhưng là một cái gì chúng ta thực hành trong đời sống mỗi ngày. Niềm tin nơi Chúa Cứu Thế không phải chỉ là phần tôn giáo điểm trang cho đời sống nhưng là **TẤT CẢ ĐỜI SỐNG**. Niềm tin nơi Chúa Cứu Thế quyết định hướng đi, việc làm của chúng ta.

Chọn cho mình một niềm tin, một lý tưởng sống là điều quan trọng nhất trên đời vì tất cả những quyết định khác đều dựa vào niềm tin đó. Những gì chúng tôi nói trình bày không phải là lý thuyết nhưng là những nguyên tắc đã thành sự thật trong đời sống của nhiều người. Những người đã đối diện với Chúa Giê-xu và đời sống được thay đổi. Đây không phải là chuyện viễn vông xa vời nhưng là

những điều có thật, áp dụng trong đời sống hằng ngày.

Sống ở đất nước này chúng ta không thiếu gì cả nhưng điều chúng ta thiếu và cần là niềm tin để hướng dẫn đời sống. Có nhiều niềm tin, có nhiều lý tưởng để sống, nhưng chúng ta phải lựa chọn và quyết định. “Phúc Âm” hay tin vui, tin mừng, tin lành cho thấy rằng niềm tin nơi Chúa Cứu Thế đem lại niềm vui, bình an và thỏa lòng cho những ai đặt lòng tin nơi Ngài. Niềm tin đó sẽ hướng dẫn chúng ta trong mọi quyết định lớn nhỏ, giúp ta trong việc đối xử với vợ chồng, con cái, cha mẹ, những người thân yêu trong gia đình, với bạn bè, với những người trong sở làm, nơi trường học... Niềm tin nơi Chúa Giê-xu không giới hạn nơi mái giáo đường trong ngày Chúa Nhật hay những lễ lạc và bốn phần tôn giáo nhưng là **MỘT NẾP SỐNG**, một đường lối sống.

Sống ở đời, có những điều ta có thể quyết định, lựa chọn, nhưng cũng có những điều nằm ngoài sự kiểm soát của chúng ta. Việc chúng ta hiện diện trên cõi đời này chẳng hạn, là điều chính ta không thể quyết định. Tôi có mặt trên trần gian này là điều tôi không thể lựa chọn. Chỉ một sự kiện đó cũng đủ cho thấy có một sức mạnh lớn hơn ở trên ta, ta không thể phủ nhận. Chẳng những

việc ra đời, việc ta từ già cõi đời này cũng vậy. Có ai trong chúng ta biết được khi nào mình sẽ lìa đời không? Sự sống, hơi thở và tất cả những gì ta có không đến từ ta nhưng từ Đấng Tạo Hóa Chí Cao

Sự sống, hơi thở, cuộc đời là những điều chúng ta không kiểm soát được, nhưng Thiên Chúa ban cho chúng ta lý trí để suy xét, ý chí để quyết định và lương tâm để biết phân biệt thiện, ác. Chúng ta có thể sử dụng trí óc để phân biệt, lựa chọn và quyết định. Vốn mang bản tính tội lỗi, con người đã lựa chọn và quyết định theo con đường riêng của mình, con đường phản loạn và chống lại Thiên Chúa, phủ nhận và gạt bỏ Thiên Chúa sang một bên. Thiên Chúa là nguồn sống, ban cho chúng ta sự sống, cả thân xác lẫn tâm linh, vì vậy khi xa lìa Thiên Chúa, chúng ta là những con người chết, không có sự sống của Thiên Chúa, không có ánh sáng của Thiên Chúa soi đường dẫn lối.

Thiên Chúa đã nhiều lần, nhiều cách, qua vũ trụ, vạn vật, thiên nhiên, qua những sứ giả của Ngài, qua dòng lịch sử để kêu gọi con người quay trở lại với Ngài nhưng con người vẫn tiếp tục xa lìa Thiên Chúa. Cuối cùng, Thiên Chúa phải đến với con người trong hình hài thể xác của một con người là Chúa Cứu Thế Giê-xu. Chúa Giê-xu chẳng những đến trần gian để con người có thể biết về Thiên Chúa, Ngài cũng đã đến để mang hình phạt thế cho con người tội lỗi, cứu chuộc con người, đem con người trở lại với Thiên Chúa. Đó là Phúc Âm, giải quyết vấn đề tận gốc rễ vì vấn đề là mối tương quan giữa con người và

Thiên Chúa đã bị cắt đứt vì tội lỗi. Tội lỗi phải bị hình phạt và Chúa Cứu Thế Giê-xu đã chịu hình phạt thế cho chúng ta. Chúng ta chỉ cần tiếp nhận Chúa Giê-xu, mối quan hệ giữa chúng ta với Thiên Chúa được nối kết trở lại. Chúng ta sẽ kinh nghiệm được sự sống, hưởng đi và tất cả mọi vấn đề khác sẽ theo đó được giải quyết.

Đó là lý thuyết Phúc Âm, nhưng lý thuyết sẽ không ích lợi gì nếu chúng ta không thực hành, không áp dụng cho mình. Thiên Chúa ban cho chúng ta những điều ta không thể quyết định hay kiểm soát đó là sự sống, hơi thở, cuộc đời của chúng ta trên trần gian này. Nhưng Ngài cũng ban cho chúng ta những điều chúng ta có thể quyết định và phải quyết định đúng. Đó là suy nghĩ, chọn cho mình một hướng đi, một con đường. Mỗi chúng ta có quyền tự do để lựa chọn con đường và hướng đi nhưng một khi đã lựa chọn, ta không thể thay đổi kết quả hay hậu quả điều mình đã quyết định.

Phúc Âm đến với Bạn hôm nay để cho thấy rằng có một áp dụng thực tế giữa những gì chúng ta tin và đời sống hằng ngày. Chúng tôi đã kinh nghiệm điều này cho chính mình và ước mong quý vị cũng có một kinh nghiệm tương tự để tận hưởng đời sống Thiên Chúa đã ban cho chúng ta. Chúa Giê-xu phán: “Ta đã đến hầu cho chiên được sống và sống sung mãn.” Bạn đang sống nhưng sống như thế nào? Sống một đời sung sướng, thỏa mãn hay đang kéo lê cuộc sống? Niềm tin nào và ai đang hướng dẫn cuộc đời của Bạn? Hãy cầu xin Chúa Cứu Thế

Giê-xu tha thứ tội lỗi và mời Ngài vào làm Chủ cuộc đời, Bạn sẽ kinh nghiệm một đời sống sung mãn mà Chúa đã hứa ban vì đó chính là mục đích của Chúa khi Ngài đến thế gian này.

Mục sư Nguyễn Thị

Cha & Con Trai

Một người con trai nọ nói về cha như sau:

Thành thật mà nói, tôi không nhớ cha tôi lắm, vì tôi không biết nhiều về ông, cũng không gần với ông. Tôi chỉ tiếc là cha và tôi không có nhiều kỷ niệm đẹp với nhau. Chúng tôi ít khi nào trò chuyện, làm việc chung hay chơi đùa với nhau như những ông cha khác với con của họ. Chẳng hạn như cha con cùng đi đánh banh, câu cá, đi xem xi-nê, xem thể thao, v.v... Nhiều lúc tôi cũng tủi thân khi thấy bạn tôi đi chơi với cha của chúng, đi cắm trại, hay đi chơi xa một vài ngày. Cha tôi cũng ít khi nào trò chuyện với tôi, ông không hề nói với tôi về chuyện học hành, về niềm tin, về Kinh Thánh, hoặc chỉ dạy tôi về chuyện bạn trai bạn gái. Cha tôi là một thương gia thành công nên lúc nào ông cũng bận rộn với công việc, chẳng bao giờ có thì giờ cho con cái.

Người con này không đổ lỗi cho cha, cũng không phiền giận cha nhưng anh chỉ tiếc là những năm tháng sống trong gia đình, anh với cha không có mối quan hệ thân thương như đáng phải có, anh cũng không có kỷ niệm đẹp với cha để làm hành trang cho cuộc đời.

Những người con trai lớn lên trong gia đình nếu không bao giờ

thấy cha biểu lộ tình thương đối với mẹ hay giúp đỡ mẹ, khi có vợ thường cũng là người khô khan, không biết bày tỏ tình cảm hay nói năng ngọt ngào với vợ; cũng không biết chia xẻ gánh nặng công việc nhà với vợ. Sự khô khan lạnh lùng đó sẽ cứ truyền từ thế hệ này đến thế hệ khác. Một người con trai khác, khi hỏi có kỷ niệm gì với cha, anh nói:

Nhắc đến cha, tôi chỉ nhớ những trận đòn đau đớn, oan ức và những lời la mắng thậm tệ. Mỗi khi ông đi đâu vắng anh em tôi mới có vài ngày thoải mái, nhưng khi ông về là chúng tôi yên lặng đờ đẫn lo việc đờ đẫn, không dám cười đùa nữa. Bây giờ cha không còn và tôi đã lớn, và dù tôi không còn buồn ông, nhưng những lúc tinh thần căng thẳng tôi vẫn còn nằm mơ thấy bị cha đánh đòn.

Có lẽ một số người trong chúng ta cũng có kinh nghiệm tương tự về người cha thân yêu của mình, đây thật là điều đáng tiếc. Các ông thường nghĩ rằng mình phải nghiêm khắc con mới sợ, phải ngăn cách với con thì con mới kính nể và phải đánh đập la mắng to tiếng thì con mới vâng lời. Có người nói, cha mẹ thương con, đó là điều tự nhiên, con phải biết, cha mẹ không cần phải nói hay bày tỏ ra. Có lẽ chúng ta cần thay đổi suy nghĩ đó.

Những đứa con trong gia đình lúc nào cũng trông mong cha mẹ có những cử chỉ yêu thương, lời nói ngọt ngào, khích lệ và sự thông cảm, nhưng nhiều em không bao giờ nhận được những điều đó. Rồi đến khi làm cha làm mẹ các em cũng không biết biểu lộ tình

thương với con của mình như thế nào.

Trách nhiệm của người cha là gì? Người cha có nên nghiêm khắc và xa cách để con cái sợ không? Mời quý vị cùng nhìn vào Lời Chúa trong Kinh Thánh để biết trách nhiệm của người cha là gì, và các ông cần đối xử như thế nào với con cái. Theo lời Chúa dạy trong Kinh Thánh, người cha trong gia đình có những trách nhiệm sau:

1. *Lãnh đạo gia đình* – I Ti-mô-thê 3:4 & 12. Tuy đây nói về phẩm cách của giám mục và chấp sự trong hội thánh, nhưng cũng là điều Chúa trông mong ở tất cả những người cha tin Chúa. Người cha trong gia đình “Phải khéo cai trị nhà riêng mình, giữ con cái mình cho vâng phục và ngay thật trọn vẹn.”

2. *Sửa dạy con với lòng yêu thương* – Châm Ngôn 19:18 “Hãy sửa phạt con người trong lúc còn sự trong sạch, nhưng chớ toan lòng giết nó.” Lúc còn sự trong sạch là lúc còn có thể uốn nắn, sửa đổi được. Châm Ngôn 3:12 “Chúa Hằng Hữu yêu thương ai thì trách phạt nấy, như một người cha đối cùng con trai yêu dấu mình.” Người cha thương con phải sửa dạy con, nhưng sửa dạy với tình thương chớ không phải với sự hằn học và giận dữ.

3. *Áp dụng kỷ luật để uốn nắn con* – Trong Châm Ngôn tác giả viết: “Người nào kiêng roi vọt ghét con trai mình, song ai thương con ắt cần lo sửa trị nó” (13:24) và: “Sự ngu dại vốn buộc vào lòng con trẻ, song roi răn phạt sẽ làm cho sự ấy lìa xa nó” (22:15). Người cha cần áp dụng kỷ luật để

răn dạy con, giúp con tránh những hành động dại dột của tuổi thơ, nhưng áp dụng kỷ luật cách chừng mực.

4. *Dạy con* – Người cha là vị thầy quan trọng nhất trong đời sống con, có trách nhiệm dạy con Lời Chúa và những điều hay lẽ phải trong cuộc sống - Phục truyền 6:6-7 cho cha mẹ mạng lệnh sau: “Các lời mà ta truyền cho người ngày nay sẽ ở tại trong lòng người, khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái người.” Dạy con là trách nhiệm quan trọng của người làm cha, chúng ta không thể xem nhẹ trách nhiệm này, nhất là trong xã hội chúng ta đang sống.

5. *Đừng làm con buồn giận, nản lòng* – Ê-phê-sô 6:4 & Cô-lô-se 3:21 – Sứ đồ Phao-lô khuyên: “Hỡi các người làm cha, chớ chộc cho con cái mình giận dữ, hãy dùng sự sửa phạt khuyên bảo của Chúa mà nuôi nấng chúng nó.” Và: “Hỡi kẻ làm cha, chớ hề chộc giận con cái mình, e chúng nó ngã lòng chẳng.” Chúng ta có thể làm cho con buồn giận và nản lòng khi chúng ta đối xử với con cái không công bằng, đòi hỏi con những điều quá đáng hoặc quá sức và không tin lời con hoặc mắng con nặng lời.

6. *Cung cấp nhu cầu cho con* – Sứ đồ Phao-lô viết: “Thật vậy, không phải con cái có nhiệm vụ thu tích của cải cho cha mẹ mà là cha mẹ phải thu tích của cải cho con cái” (II Cô-rinh-tô 12:14b). Theo lời dạy này, cho con đầy đủ cơm ăn áo mặc và được học hành là trách nhiệm chính yếu của người cha.

7. *Khuyến lơn, an ủi con* - Đức Chúa Trời là Người Cha yêu

thương. Ngài thông cảm và an ủi chúng ta trong lúc chúng ta bị buồn khổ, Chúa trông mong các ông cha trong gia đình cũng yêu thương, thông cảm với con, an ủi con khi con gặp chuyện đau buồn hay lo lắng.

8. *Làm gương cho con* - Phục truyền 6:6 “Các lời mà ta truyền cho người ngày nay sẽ ở tại trong lòng người.” Trước khi dạy con lời Chúa, chính cha mẹ phải ghi nhớ lời Chúa trong lòng và làm theo. Lời dạy đi đôi với hành động để làm gương cho con noi theo là lời dạy sẽ mang lại kết quả. Người cha cần làm gương cho con trong lời nói, việc làm và trong cách ứng xử với người chung quanh.

Tóm lại, trong vai trò người lãnh đạo gia đình, người cha không cần phải nghiêm khắc cho con khiếp sợ mà vâng lời, nhưng ứng xử thế nào để con cái cảm nhận được tình thương cha dành cho mình và nhờ đó nhận biết được tình yêu của Chúa.

Thánh Kinh dạy: “Hỡi các người làm cha, ... hãy dùng sự sửa phạt khuyển bảo của Chúa mà nuôi nấng con cái.” Theo lời dạy này, các ông cần noi theo mẫu mực của Đức Chúa Trời trong việc nuôi dạy con. Mẫu mực của Chúa được ghi trong Thánh Vịnh thứ 103 như sau: “Chúa Hằng Hữu thương xót kẻ kính sợ Ngài khác nào cha thương xót con cái mình vậy... Ngài có lòng thương xót, hay làm ơn, chậm nóng giận và đầy sự nhân từ. Ngài không bắt tội luôn luôn, cũng chẳng giữ lòng giận đến đời đời.” Theo khuôn mẫu này, người cha trong gia đình cần đối xử với con theo bốn nguyên tắc căn bản là: thương

xót, nhân từ đối với con, chậm nóng giận và sẵn sàng tha thứ lỗi lầm của con.

Minh Nguyễn

**Kính mời quý vị đón nghe
Chương Trình Phát Thanh
Tin Lành
hàng tuần:**

Chúa Nhật

8:00 am & 8:00 pm:
1430 AM, Bay Area

Thứ Hai

9:30 pm:
Tiếng Nói Việt Nam, Dallas

Thứ Ba

8:30 pm: 1440 AM, Orlando

Thứ Tư

7:00 pm: Saigon Radio
Broadcasting System, Seattle
8:30 pm: 106.3 FM
Nam California

Thứ Năm

2:30 pm: 1480 AM
Nam California
2:30 pm: 900 AM, Houston
4:15 pm: 1420 AM, Atlanta
4:30 pm: 880 AM, Houston
6:00 pm:
1110 AM, Sacramento

Thứ Sáu

2:30 pm: 106.3 FM
Nam California
7:00 pm: 1430 AM, San Jose
8:00 pm: Việt Nam Hải
Ngoại
Washington, D.C.

Thứ Bảy

7:30 pm: 97.3 FM, San Diego

Mỗi ngày

Internet:

<http://www.radiotinlanh.com>

Email: radio@tinlanh.org